

national beskyttelse, skal kunne modtage denne på midlertidig basis." (Uofficiel oversættelse)

Det anføres videre i syntesepapiret:

»Da det drejer sig om store antal, mener UNHCR ikke, det er praktisk at anvende en individuel asylprocedure, skønt personer, som har et beskyttelsesværdigt krav ifølge flygtningekonventionen af 28. juli 1951, ikke bør udelukkes fra at ansøge om asyl, hvis de ønsker det. Muligheden for midlertidig beskyttelse vil kræve yderligere bearbejdelse under hensyn til national lovgivning og procedurer, men den bør som et minimum indeholde adgang til indrejse i det land, hvor der søges om sådan beskyttelse, respekt for princippet om non-refoulering og for grundlæggende menneskerettigheder . . . « (Uofficiel oversættelse)

Genevekonferencen resulterede i, at der blev nedsat en Follow-up-committee on the Comprehensive Response to the Humanitarian Crisis in the former Yugoslavia. Til brug for arbejdet i dette forum er der fra Højkommissærens side udsendt et arbejdsdokument, hvor der omkring samme spørgsmål er angivet følgende:

»I mange lande er det et indbygget led i beskyttelsen af asylansøgere, at alle har adgang til en individuel asylprocedure. Medens værdien af en sådan procedure anerkendes fuldt ud for personer, der søger international beskyttelse, opstår spørgsmålet om, hvorvidt adgangen hertil nødvendigvis bør være til stede for personer fra det tidligere Jugoslavien, der gives midlertidig beskyttelse. Under hensyn til det særlige formål med den midlertidige beskyttelse, og forudsat at de mindstekrav til beskyttelse, som er angivet ovenfor i afsnit 26, respekteres (omhandler adgangen til indrejse, behandling i overensstemmelse med internationalt anerkendte krav til beskyttelse af menneskerettighederne, herunder adgang til basale fornødenheder og tilladelse til ophold indtil sikker tilbagevenden kan finde sted), er det UNHCR's opfattelse, at personer fra det tidligere Jugoslavien, der modtager midlertidig beskyttelse ikke nødvendigvis behøver at have samtidig adgang til en individuel asylprocedure.« (Uofficiel oversættelse)

Til § 15

Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse til ju-

stitsministeren til at fastsætte regler om udstedelse, herunder også inddragelse, af særlig rejselegitimation til de af lovforslaget omfattede personer.

Såfremt konflikten i det tidligere jugoslaviske område bliver meget langvarig, kan der opstå behov for at kunne udstede rejselegitimation til de personer, som ikke selv måtte være i besiddelse heraf. Der henvises herved til bemærkningerne til § 8 om en persons adgang til at rejse til andre lande uden at miste den midlertidige opholdstilladelse.

Til § 16

Ved bestemmelsen præciseres det, at de personer, der meddeles midlertidig opholdstilladelse i henhold til invitationsordningen, ikke skal folkeregistreres i Danmark.

I § 8, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 818 af 12. december 1991 om folkeregistrering er det fastsat, at der ved tilflytning fra udlandet skal ske flytteanmeldelse, hvis opholdet skal vare 3 måneder eller derover. Efter bekendtgørelsens § 11, stk. 2, nr. 1, kan udlændinge, bortset fra nordiske statsborgere, dog kun folkeregistreres, såfremt de har opholdstilladelse/-bevis.

I bekendtgørelsens § 12, stk. 2, er det angivet, hvilke former for opholdstilladelser der er omfattet af § 11, stk. 2, nr. 1.

De omhandlede personer, der inviteres til Danmark, vil ikke få udstedt opholdstilladelse/-bevis som nævnt i bekendtgørelsens § 12, stk. 2, men for klarhedens skyld er det fundet rettest udtrykkeligt i lovteksten at fastslå, at der ikke skal ske folkeregistrering af de pågældende personer.

Til § 17

Bestemmelsen fastlægger ikrafttrædelsestidspunktet.

Til § 18

Bestemmelsen indeholder en revisionsklausul.

Til § 19

Bestemmelsen fastlægger, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.